

4.6.2026

Valtiovarainministeriö
EU- ja kv-sihteeristö

Valtiovarainministeriön lausunto valtiovarainvaliokunnalle

Eduskunnan valtiovarainvaliokunta on pyytänyt kirjallista asiantuntijalausuntoa valtiovarainvaliokuntaan 4.6.2026 liittyen asiaan VNS 5/2026 vp Valtioneuvoston selonteko liiallisen alijäämän korjaamisesta. Valtiovarainministeriö lausuu seuraavaa:

1. Komission kesäkuun arvio tuloksellisiin toimiin ryhtymisestä

Neuvosto päätti 20.1.2026 liiallisen alijäämän olemassaolosta Suomessa ja antoi samalla suosituksen vuosille 2026–2028 sen korjaamiseksi (nk. korjaava nettomenopolku) ja tuloksellisiin toimiin ryhtymiseksi. Suomi toimitti komissiolle kertomuksen tuloksellisista toimista vuotuisen edistymisraportin yhteydessä 30.4.2026, ja komissio julkaisi arvion tuloksellisista toimista 3.6.2026 kevätpaketin yhteydessä¹.

Nettomenojen kasvua v. 2025 arvioidaan neuvoston 21.1.2025 antaman suosituksen perusteella, kun taas v. 2026 osalta kyseeseen tulee 20.1.2026 annettu neuvoston suositus. Komission arvion mukaan nettomenojen kasvu alittaa neuvoston suosituksen sekä v. 2025 että kumulatiivisesti 2024–2025. Sen sijaan komissio arvioi, että Suomen nettomenojen kasvu ylittää neuvoston suosittelman korjaavan nettomenopolun mukaisen kasvun vuonna 2026 sekä kumulatiivisesti. Kuitenkin ottaen huomioon kansallisen poikkeuslausekkeen voimassaolon ja sen salliman, puolustusmenojen kasvuun perustuvan jouston Suomi noudattaa nettomenojen suosittelua kasvuvauhtia v. 2025 ja ennusteen mukaan noudattaisi sitä myös 2026. Suomi on komission arvion mukaan ryhtynyt tuloksellisiin toimiin, ja Suomen liiallisen alijäämän menettely ”jätetään lepäämään”.

2. Tarkempi taustoitusta siitä, millaiset menot ja tulot luetaan nettomenoihin. Esimerkiksi kuinka suhdanneluonteiset menot näkyvät nettomenojen laskennassa ja miltä osin ne katsotaan työttömyysetuusmenojen suhdanteesta johtuviksi osatekijöiksi, jotka poisluetaan nettomenoista.

Ennaltaehkäisevää osaa koskevassa asetuksessa² määritetään nettomenot seuraavasti:

”julkiset menot ilman korkomenoja, harkinnanvaraisia tulopuolen toimenpiteitä, unionin ohjelmista aiheutuvia menoja, jotka katetaan täysin unionin rahastoista saatavilla tuloilla, unionin rahoituksen piiriin kuuluvien ohjelmien yhteisrahoituksesta johtuvia kansallisia menoja sekä työttömyysetuusmenojen suhdanteesta johtuvia osatekijöitä sekä kertaluontoisia ja muita väliaikaisia toimenpiteitä”.

Alla käydään läpi näitä eriä yksityiskohtaisesti.

¹ Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Central Bank, the European Economic and Social Committee, the Committee of Regions and the European Investment Bank, 2026 European Semester – Spring Package, COM(2026) 200 final.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2024/1263 talouspolitiikan tuloksellisesta yhteensovittamisesta ja monenvälisestä julkisen talouden valvonnasta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 kumoamisesta.

a. Menot, ml. investoinnit

Komissio tekee alustavan arvion nettomenojen kehityksestä ennusteeseensa perustuen ja arvioi tilanteen uudelleen nettomenojen toteutumatietojen perusteella.³ Komissio laskee nettomenojen toteuman kansallisten tilastoviranomaisten raportoimien ja Eurostatin vahvistamien tietojen perusteella. Nettomenojen laskennassa lähtökohtana ovat julkisyhteisöjen menojen, eli valtion ja paikallishallinnon, eläkerahastojen ja muiden sosiaaliturvarahastojen yhteenlasketut kansantalouden tilinpidon mukaiset menot.

Investoinnit lasketaan mukaan nettomenoihin silloin, kun ne eivät ole EU-rahoitteisia tai yhteisrahoitettuja. Aiemmin voimassa olleessa finanssipoliittisessa kehikossa investointimenot tasoitettiin neljän vuoden keskiarvoksi, mutta enää näin ei tehdä. Syy tasoittamiseen oli satunnaisten vuosittaisten investointipiikkien poistaminen, joka ehkäisee kannustinta karsia investointeja esimerkiksi taantumien aikana. Vuonna 2024 voimaantulleet uudistetut EU:n finanssipoliittiset säännöt tukevat investointeja sallimalla asteittaisemman sopeuttamisen, (sopeutuskauden pidentämisen neljästä seitsemään vuoteen), mikäli jäsenvaltio toteuttaa kestävyyttä ja kasvupotentiaalia tukevia uudistuksia ja investointeja. Sopeutuskauden pidentämisen perustana olevan uudistus- ja investointisitoumusten kokonaisuudella on varmistettava, ettei kansallisesti rahoitettujen julkisten investointien suunniteltu kokonaistaso ole kansallisen keskipitkän aikavälin suunnitelman kattaman kauden aikana matalampi kuin keskipitkän aikavälin taso ennen kyseistä ajanjaksoa, kun otetaan huomioon maakohtaisten haasteiden laajuus ja mittakaava.

b. Korkomenot

Nettomenoista poistetaan julkisyhteisöjen maksamat korkomenot, jolloin saadaan nk. nettoperuserä. Korkomenojen vähentämisen intuitio vastaa perusjäätymän laskentaa: korkomenot kuvaavat aiempien hallitusten toimia, kun taas finanssipoliittisten sääntöjen keskiössä on kulloisenkin hallituksen suunnitelmat ja toimet ja erityisesti julkisten menojen rakenne.

c. Työttömyyssetuusmenojen suhdanteesta johtuvat osatekijät

Suhdanteen vaikutus menoihin otetaan osittain huomioon nettomenojen laskennassa. Työttömyysmenojen suhdanneluonteinen osuus lasketaan kausivaihteluun perustuvan työttömyysasteen (havaitun kokonaistyöttömyysasteen ja rakenteellisen työttömyysasteen (NAWRU) erotus) suhteellisena osuutena työttömyyssetuuskokonaisuuksien kokonaisuuksista.

d. Unionin ohjelmista aiheutuvat menot ja kansalliset vastinrahat

Nettomenoihin eivät sisälly kansalliset menot, jotka liittyvät unionin rahoittamien ohjelmien yhteisrahoitukseen. EU-ohjelmien menojen kansallisen rahoitusosuuden rajaaminen nettomenojen ulkopuolelle varmistaa sen, ettei rahoitusosuuden kasvu tai väheneminen aiheuta tarvetta vähentää tai lisätä muita menoja keskipitkän aikavälin suunnitelman toteutuksen aikana.

Unionin rahoittamien ohjelmien kansallinen yhteisrahoitus koskee niitä EU:n rahastoja, joiden ohjelmia jäsenvaltiot yhteisrahoittavat siinä tapauksessa, että rahaston perustamisasetukseen sisältyy kansallista

---

³ Toteutuneiden nettomenojen poiketessa nettomenopolulta voidaan käynnistää velkakriteerin rikkoutumiseen perustuva liiallisen alijäämän menettely niille maille, joiden velka ylittää 60 % BKT:sta. Liiallisen alijäämän tapauksessa toteutuneiden nettomenojen poikkeaminen korjaavalta nettomenopolulta voi johtaa menettelyyn etenemiseen seuraaviin askeliin.

yhteisrahoitusta koskeva vaatimus ja yhteisrahoitusta koskeva vaatimus johtaa kansantalouden tilinpitoon kirjattuihin julkisyhteisöjen menoihin.

e. Kertaluonteiset ja muut väliaikaiset toimet

Kertaluonteisilla toimenpiteillä tarkoitetaan julkisen talouden toimenpiteitä, joilla on väliaikainen tai kertaluontoinen vaikutus, eikä niiden voida siten katsoa muuttavan julkisen talouden kehitystä pysyvästi. Tällaiset toimenpiteet tulee erottaa perusurasta, jotta nettomenoindikaattori kuvaisi paremmin finanssipolitiikan rakenteellista suuntaa.

Eurostat ei kerää eikä julkaise tilastotietoa kertaluonteisista toimista tai menoista, vaan niiden arvioinnista vastaa komissio. Tulojen ja menojen kertaluonteisuuden määritelmiä käsitellään Euroopan komission julkaisun ”Report on Public Finances in EMU 2015” luvussa 3. Komissio käyttää viittä pääperiaatetta arvioidessaan, onko jokin finanssipoliittinen toimenpide aidosti kertaluonteinen:

Periaate I: Kertaluonteiset toimenpiteet ovat luonnostaan ei-toistuvia. Toimenpiteellä on oltava jokin sellainen ominaisuus, joka tekee sen vaikutuksesta julkisen talouden tuloihin tai menoihin ehdottoman väliaikaisen. Se ei saa muodostaa pysyvää muutosta talouden rakenteisiin.

Periaate II: Kertaluonteisuutta ei voida määrätä pelkällä lailla tai hallituksen päätöksellä. Toimenpiteen luonne on voitava arvioida yksiselitteisesti sen sisällön perusteella. Se ei saa riippua vain siitä, ilmoittaako poliittinen päättäjä toimenpiteen olevan ”väliaikainen”, sillä poliittiset lupaukset voivat muuttua.

Periaate III: Tulojen tai menojen epävakaista erinä ei pidä katsoa kertaluonteisiksi. Esimerkiksi puhtaasti talouden suhdannevaihteluista johtuvia verotulojen heilahteluita tai työttömyysmenojen kasvua ei luokitella kertaluonteisiksi, sillä ne kuuluvat normaaliin talouden sykliin.

Periaate IV: Tarkoitukselliset, alijäämää kasvattavat politiikkatoimet eivät pääsääntöisesti ole kertaluonteisia. Oletusarvona on, että tietoiset valtion menoja lisäävät päätökset katsotaan aina rakenteellisiksi. Ne voidaan katsoa kertaluonteisiksi vain poikkeustapauksissa, jos niiden väliaikaisuus on täysin kiistatonta.

Periaate V: Vain vaikutukseltaan merkittävät toimenpiteet huomioidaan. Nyrkkisääntönä on, että toimenpiteen kustannusvaikutuksen on oltava vähintään 0,1 % suhteessa maan bruttokansantuotteeseen (BKT), jotta se voidaan luokitella kertaluonteiseksi. Tätä pienempiä toimia ei pääsääntöisesti huomioida erikseen.

Raportissa komissio esittelee listan toimista, jotka periaatetasolla läpäisevät aiemmin mainitut kriteerit ja jotka tyypillisesti hyväksytään kertaluonteisiksi (one-off). Olennaista näissä on se, että niiden luonne itsessään tekee niistä ainutkertaisia. Raportissa luetellaan ja perustellaan muun muassa seuraavat esimerkit:

- **Ei-rahoitusomaisuuden myynti:** Esimerkiksi valtion maa- tai kiinteistöomaisuuden myynti. Julkinen valta voi myydä tietyn fyysisen omaisuuserän vain kerran, joten sen budjettivaikutus on väistämättä yksittäinen eikä se voi toistua.
- **Toimilupien myynti:** Tyypillisin esimerkki komission raportissa ovat matkapuhelinverkkojen toimilupahuutokaupat, joista valtio saa ison yksittäisen tulon.
- **Luonnonkatastrofeista johtuvat poikkeukselliset lyhytaikaiset kustannukset:** Esimerkiksi maanjäristysten tai valtaviin tulviin aiheuttamat välittömät pelastus- ja korjauskulut. Nämä

hyväksytään, koska ne johtuvat valtion kontrollin ulkopuolella olevista, täysin poikkeuksellisista sää- tai luonnonilmiöistä.

- **Rahoituslaitosten tai julkisten yritysten pääomasiirrot:** Pankkikriisien yhteydessä tehdyt pankkien pelastamistoimet (bailouts) tai velkojen haltuunotot hätätilanteessa täyttävät poikkeuksellisuuden ja ei-toistuvuuden kriteerit.
- **Kirjanpidolliset tai ajoitukseen liittyvät väliaikaiset muutokset:** Jos esimerkiksi EU-maksujen tai tiettyjen kansallisten verojen eräpäiviä siirretään niin, että ne osuvat poikkeuksellisesti toiselle vuodelle, syntyvä tilastollinen vääristymä korjataan katsomalla se kertaluonteiseksi.

Raportissa linjataan tapaukset, joita usein haluttaisiin kutsua kertaluonteisiksi, mutta jotka komission sääntöjen mukaan eivät koskaan ole sitä. Raportin mukaan näitä ei katsota kertaluonteisiksi, koska ne ovat osa valtion normaalia toimintaa tai ne edustavat tietoista, rakenteellista politiikkaa:

- **Verokantojen ja sosiaaliturvamaksujen muutokset (vaikka ne olisivat väliaikaisia):**
  - *Perustelu:* Vaikka hallitus säätäisi veronkorotuksen, joka on laissa määritelty tiukasti määräaikaiseksi tai jolla on selkeä päättymispäivä, sitä ei katsota kertaluonteiseksi. Tällaiset päätökset muuttavat verojärjestelmän rakenteita ja parametreja. Raportin pääperiaatteiden mukaisesti tietoisia politiikkatoimia kohdellaan aina pysyvinä (rakenteellisina) toimina julkisen talouden arvioinnissa.
- **Sosiaaliturvaetuuksien ja työttömyyskorvausten muutokset:**
  - *Perustelu:* Aivan kuten verotuksen kohdalla, myös lyhytaikaiset leikkaukset tai lisäykset lakisäätöihin etuuksiin muuttavat itse hyvinvointijärjestelmän sääntöjä. Ne eivät ole luonteeltaan ulkoisia poikkeustapauksia, vaan poliittisia valintoja, joten ne vaikuttavat julkisen talouden rakenteelliseen jäämään.
- **Julkisen sektorin palkkojen ja rekrytointien jäädytykset (tai leikkaukset):**
  - *Perustelu:* Palkkakulujen väliaikaiset leikkaukset tai päätös olla palkkaamatta uusia työntekijöitä julkiselle sektorille ovat tavanomaisia talouden sopeutuskeinoja. Koska ne ovat tyypillinen osa normaalia valtiontalouden johtamista kriisiaikoina, niitä ei tilastollisesti puhdisteta pois kertaluonteisina erinä.
- **Suuret infrastruktuurihankkeet ja sotilaskaluston hankinnat:**
  - *Perustelu:* Vaikka valtio rakentaisi massiivisen, vain kerran vuosisadassa tehtävän sillan tai tekisi historiallisen suuren hävittäjähankinnan, näitä kuluja ei voida eristää kertaluonteisiksi. Julkisten investointien tekeminen (mukaan lukien puolustusvoimien kalusto) kuuluu valtion normaaleihin perustehtäviin. Lisäksi kansantalouden tilinpidon säännöt jo itsessään tasoittavat tällaisten pitkäkestoisten investointien kuluja suoriteperusteisesti vuosien varrelle.

Edellä mainittujen lisäksi *Report on Public Finances in EMU 2024* -julkaisussa lisätty kaksi selvennystä, jotka koskevat ilmastoon liittyviä kertaluonteisia toimia sekä valtionyhtiöiden osinkoja. Näihin lukeutuvat ilmastoon liittyvät poikkeustapahtumat ja valtionyhtiöiden jakamat ylimääräiset osingot.

1. Luonnonkatastrofin suoraa budjettivaikutusta voidaan pitää kertaluonteisena toimenpiteenä, mikäli se johtuu poikkeuksellisesta tapahtumasta. Jotta poikkeukselliseen tapahtumaan perustuva toimenpide voidaan luokitella kertaluonteiseksi, tapahtuman tulee täyttää kaksi ehtoa:

- (i) Sen tulee olla yksilöitävissä oleva, yksittäinen tapahtuma, esimerkiksi poikkeuksellisen voimakas myrsky.
- (ii) Sen tulee aiheuttaa äkillinen vaikutus julkisyhteisöjen tuloihin, menoihin, varoihin tai velkoihin tavalla, joka ylittää normaaliksi katsotun vaihtelun ja jolloin viranomaisten on reagoitava tilanteeseen.

Arvioidessaan, voidaanko toimenpiteeseen liittyvät kustannukset luokitella kertaluonteisiksi, komissio arvioi, onko taustalla oleva tapahtuma aidosti poikkeuksellinen vai toistuva. Ilmastonmuutoksen myötä komissio on alkanut suhtautua aiempaa kriittisemmin siihen, voidaanko sään ääri-ilmiöitä enää pitää poikkeuksellisina, sillä niihin liittyvät kustannukset eivät välttämättä enää täytä kertaluonteisuuden kriteeriä. Jos näin todetaan, kustannuksia ei voida poistaa nettomenoista kertaluonteisina toimina.

2. Valtionyhtiöiden poikkeukselliset osingot

Valtionyhtiöiden ja keskuspankkien maksamat poikkeukselliset osingot, jotka voidaan tunnistaa harkinnanvaraisiksi tulopuolen toimenpiteiksi, luokitellaan kertaluonteisiksi tulotoimiksi. Aiemman (vuoden 2015) lähestymistavan mukaan tällaiset osingot voitiin katsoa kertaluonteisiksi vain, jos ne johtuivat poikkeuksellisesta tapahtumasta.

Tällainen tilanne voi syntyä esimerkiksi silloin, kun valtionyhtiö tekee poikkeuksellisen suuren voiton ja valtio päättää tulouttaa siitä epätavallisen suuren osingon. Lähestymistapa on symmetrinen suhteessa muihin kertaluonteisiin tuloihin, kuten ei-rahoitusomaisuuden myynnistä saataviin tuloihin. Molemmat toimet katsotaan kertaluonteisiksi, sillä ne vähentävät julkisen sektorin varallisuutta eivätkä siten voi toimia pysyvänä rahoituslähteenä.

Tavallinen vaihtelu osinkotuloissa kuuluu perusuraan, eikä sitä pidetä toimenpiteenä eikä näin ollen myöskään kertaluonteisena eränä. Samoin uusiutumattomien luonnonvarojen hyödyntämisestä saatavia tuloja ei yleensä luokitella kertaluonteisiksi, vaikka niihin liittyy varannon väheneminen, koska kyseinen toiminta tuottaa tuloja tyypillisesti hyvin pitkällä aikavälillä.

f. Harkinnanvaraiset tulopuolen toimet

Harkinnanvaraiset tulopuolen toimet ovat finanssipoliittisia toimenpiteitä, joilla on suora tuloja kasvattava vaikutus verrattuna sellaiseen budjetin perusuraan, jossa ei ole tehty edellä mainittua toimenpidettä (eng. no-policy change baseline, NPC). Toimista huomioidaan merkittävät yksittäiset toimet (yli 0,1 % BKT:sta) sekä sellaiset pienemmät toimenpiteet, joiden yhteisvaikutus on huomattava. Budjetin perusura kuvaa menneitä poliittisia suuntauksia mahdollisimman tarkasti. Harkinnanvaraiseksi tulopuolen toimenpiteeksi katsotaan vain sellainen toimenpide, joka muuttaa näitä suuntauksia ja luo siten poikkeaman perusurasta. Toimenpiteen ei tarvitse olla nimensä mukaisesti harkinnanvarainen, sillä myös sellaiset tapaukset, joissa hallituksilla ei ole tosiasiallista valinnanvaraa, lasketaan osaksi edellä mainittuja toimia. Määriteltäessä harkinnanvaraista tulopuolen toimenpidettä, voidaan tehdä kaksi karkeaa rajanvetoa:

1. Syklisyys vs. toimenpide

Makrotaloudellisista sykleistä johtuvat tulonvaihtelut kuuluvat perusuraan, eikä niitä lasketa siten osaksi harkinnanvaraisia tulopuolen toimenpiteitä. Esimerkiksi yhteisöverotulojen kasvu poikkeuksellisen korkeiden tuottojen vuoksi ei ole toimenpide, vaan osa perusuraa. Sen sijaan verokannan tai veropohjan muutokset ovat osa harkinnanvaraisia tulopuolen toimenpiteitä, riippumatta siitä, syntyvätkö ne hallituksen aktiivisista päätöksistä vai aikaisemman lainsäädännön automaattisista mekanismeista.

2. Suora vs. epäsuora vaikutus

Vain suoran budjettivaikutuksen aiheuttamat toimet lasketaan osaksi harkinnanvaraisia tulopuolen toimenpiteitä. Komission lähestymistapa tähän asiaan perustuu tilinpitokategorioihin, jossa toimenpiteellä katsotaan olevan suora vaikutus lähtökohtaisesti vain yhteen tulo- tai menoeraan.⁴ Siten suoran vaikutuksen kvantifioinnin tulee rajoittua vain yhteen kategoriaan.

3. Laajempi analyysi siitä, kuinka selonteossa todettu ”poikkeaman vahvistuessa toteumatiedoissa tulisi kuitenkin kokonaisarviossa huomioida Lähi-idän kriisin seurauksena muuttunut taloustilanne ja aiemmin arvioitua korkeammaksi kohoava inflaatio” konkretisoituisi nettomenopolun noudattamisen tai siitä poikkeamisen arviossa? Millainen vaikutus olisi esim. Lähi-idän kriisin kestolla tai tulisiko Suomen kokonaisarvion taustaksi esittää kriisiin liittyneitä toimia?

Jos nettomenojen kasvu poikkeaa korjaavasta nettomenopolusta, komissio tekee kokonaisarvion. Kokonaisarviossa otetaan tarpeen mukaan huomioon poikkeaman suuruus, lieventävät ja raskauttavat merkitykselliset tekijät, kuten merkittävä inflaatiokehitys sekä poikkeukselliset olosuhteet. Kokonaisarvio ei ole luonteeltaan mekaaninen. Arviossa otetaan huomioon vain ne merkitykselliset tekijät, joita ei ole otettu huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 126 artiklan 3 kohdan mukaisessa raportissa tai korjaavaa polkua asetettaessa tai joiden intensiteetti on muuttunut.

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1467/97⁵ 2 artiklan mukaisesti laatiessaan SEUT 126 artiklan 3 kohdan mukaista kertomusta komissio ottaa huomioon kaikki mainitussa artiklassa tarkoitetut merkitykselliset tekijät siltä osin, kuin ne vaikuttavat merkittävästi arviointiin alijäämä- ja velkaperusteiden noudattamisesta asianomaisessa jäsenvaltiossa. SEUT 126 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kertomuksessa käsitellään tilanteen mukaan seuraavia näkökohtia:

- a) julkiseen velkaan liittyvien haasteiden laajuus ennaltaehkäisevää osaa koskevan asetuksen (EU) 2024/1263 10 artiklassa tarkoitetun menetelmän perusteella, valtion velka-aseman ja sen rahoituksen kehitys sekä tähän liittyvät riskitekijät, erityisesti maturiteettirakenne, velan valuutta ja ehdolliset vastuut, mukaan lukien kaikki väestön ikääntymisestä aiheutuvat epäsuorat vastuut ja yksityisen velan määrä;
- b) julkisen talouden keskipitkän aikavälin rahoitusaseman kehittyminen, mukaan lukien erityisesti toteutuneen neuvoston asettamalta nettomenopolulta poikkeamisen laajuus valvontatiliin perusteella vuosittain ja kumulatiivisesti;
- c) keskipitkän aikavälin taloudellisen tilanteen kehittyminen, mukaan lukien potentiaalinen kasvu, inflaatiokehitys ja suhdannekehitys verrattuna neuvoston asettaman nettomenopolun perustana olleisiin oletuksiin;
- d) edistyminen uudistusten ja investointien toteuttamisessa, myös erityisesti makrotalouden epätasapainon ehkäisemiseen ja korjaamiseen liittyvien politiikkojen ja unionin yhteisen kasvu- ja työllisyysstrategian täytäntöönpanopolitiikkojen toteuttaminen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2021/241 perustetusta elpymis- ja palautumistukivälineestä

⁴ Euroopan komissio käyttää julkisen talouden valvonnassaan tulojen ja menojen luokittelua, joka perustuu Euroopan tilinpitojärjestelmään (ESA 2010).

⁵ Korjaavaa osaa koskeva asetus, neuvoston asetus (EY) N:o 1467/97 liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä.

rahoitetut politiikat mukaan lukien, sekä yleinen julkisen talouden laatu, erityisesti kansallisten julkisen talouden kehysten vaikuttavuus;

e) tapauksen mukaan puolustukseen tehtävien julkisten investointien lisääminen ottaen huomioon myös puolustustarvikemenojen kirjausajankohdan.

Komissio ottaa asianmukaisesti ja nimenomaisesti huomioon myös muut tekijät, joita asianomainen jäsenvaltio pitää merkityksellisinä arvioitaessa kokonaisvaltaisesti alijäämä- ja velkakriteerien noudattamista ja jotka jäsenvaltio on esittänyt neuvostolle ja komissiolle.

Finanssineuvos, yksikön päällikkö

Marketta Henriksson

Liitteet / Bilagor -

Jakelu / Sändlista -

Tiedoksi / För kännedom -